

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10Cpr/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113225843
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6113225843.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľky Z. S., V. S., J. XX. XX. XXXX, G. G. G., V. XXXX/XX, v konaní zastúpenej JUDr. Helenou Kontrovou, advokátkou, Advokátska kancelária Nové Zámky, Podzámska 4/A, proti odporcovi K. Š., N. N. G. G., H. XX, F.: XX XXX XXX, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého ulica č. 17, IČO: 36 646 181, o zaplatenie 1 319,19 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 458,96 Eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 06. 2013 až do zaplatenia, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd konanie vo zvyšnej časti z a s t a v u j e .

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 709,66 Eur, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podaným návrhom doručeným súdu dňa 16. 09. 2013 žiadala súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporcu pôvodne na zaplatenie sumy 1 319,19 Eur s príslušenstvom z titulu nevyplatenej mzdy, náhrady za stravné lístky a náhrady mzdy v zmysle § 69 ods.4 Zákonníka práce.

Navrhovateľka pred prvým pojednávaním svojím vyjadrením zo dňa 09. 03. 2015 zobrala svoj návrh v časti o zaplatenie 759,46 Eur späť a žiadala konanie v tejto časti zastaviť.

Zároveň svojím vyjadrením zo dňa 12. 05. 2015 zobrala svoj návrh pred začatím pojednávania v časti o zaplatenie 54,-- Eur späť a žiadala konanie zastaviť.

Súd takémuto návrhu vyhovel a konanie o zaplatenie v časti o 759,46 Eur a 54,-- Eur zastavil svojím uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 12. 05. 2015.

Zároveň navrhovateľka zobrala svoj návrh späť v časti o zaplatenie 46,77 Eur a žiadala konanie zastaviť svojím podaním zo dňa 29. 09. 2015.

Súd takémuto návrhu s poukazom na ustanovenie § 96 ods.1 OSP vyhovel a konanie vo veci zastavil v časti, v ktorej bol návrh zobratý späť.

Predmetom konania zostala nevyplatená mzda navrhovateľke a to za mesiac roku 2013 vo výške 133,73 Eur, za marec, apríl roku 2013 vo výške 204,41 Eur a za mesiac máj roku 2013 vo výške 120,82 Eur.

Odporca s návrhom vyjadril nesúhlas.

Navrhovateľka vo svojom návrhu, neskôr prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní uviedla, že u odporcu pracovala na základe pracovnej zmluvy zo dňa 29. 01. 2009 v znení zmeny pracovnej zmluvy zo dňa 03. 01. 2013 s dňom nástupu do práce od 01. 02. 2009 na dobu neurčitú, s druhom práce obsluha čerpacej stanice.

Tieto skutočnosti mal súd za preukázané z predloženej pracovnej zmluvy a zmeny pracovnej zmluvy zo dňa 03. 01. 2013, ktorými súd vykonal zároveň dokazovanie.

Medzi účastníkmi spočiatku bolo sporné, akým spôsobom došlo k ukončeniu pracovného pomeru, kedy navrhovateľka tvrdila, že pracovný pomer skončil na základe oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 05. 2013.

Opačný názor prezentoval odporca, ktorý uvádzal, že ku skončeniu pracovného pomeru došlo dohodou medzi účastníkmi konania.

Táto otázka bola predmetom riešenia konania pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 7Cpr/5/2013, v rámci ktorého sa navrhovateľka domáhala voči odporcovi určenia neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru.

Okresný súd Banská Bystrica svojím rozsudkom pod č. k. 7Cpr/5/2013-71 zo dňa 10. 02. 2014 rozhodol tak, že návrh navrhovateľky zamietol, pričom v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici pod č. k. 15CoPr/3/2014-98 zo dňa 21. 01. 2015, kedy Krajský súd v Banskej Bystrici toto rozhodnutie potvrdil vyplýva, že pracovný pomer medzi účastníkmi konania skončil na základe dohody medzi účastníkmi tohto konania dňom 10. 05. 2013.

Po takomto rozhodnutí Okresného súdu Banská Bystrica v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici bola otázka skončenia pracovného pomeru vyriešená tým spôsobom, že pracovný pomer skončil medzi účastníkmi konania dohodou dňa 10. 05. 2013.

Navrhovateľka ďalej vo svojom návrhu uviedla, že zo strany odporcu jej nebola vyplatená mzda za mesiac marec roku 2013 vo výške 133,73 Eur, za mesiac apríl roku 2013 vo výške 204,41 Eur a za mesiac máj roku 2013 vo výške 120,82 Eur.

Tieto skutočnosti ohľadne výšky mzdy za jednotlivé mesiace roku 2013 mal súd za preukázané z výplatných pásov navrhovateľky tak, ako ich predložil v konaní odporca a súd nimi vykonal dokazovanie.

Z tohto dôvodu sa navrhovateľka domáhala zaplatenia sumy 458,96 Eur ako náhrady za nevyplatenú mzdu za mesiace marec, apríl a máj roku 2013.

Odporca vo svojom vyjadrení, neskôr prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že medzi účastníkmi konania existoval pracovnoprávny vzťah, ktorý skončil dohodou a nenamietal nevyplatenie mzdy za obdobie tak, ako boli predmetom tejto žaloby. Poukázal však na to a z tohto dôvodu žiadal žalobu zamietnuť, že v prevádzke odporcu vzniklo manko, kde navrhovateľka vlastnoručným listom, ktorý aj podpísala, uznala vznik takéhoto manka, toto sa snažila vyriešiť tým spôsobom, že k vysporiadaniu tejto škody dôjde tak, že nevyplatená mzda bude započítaná na škodu vzniknutú týmto spôsobom. Odporca zároveň poukázal na to, že týmto spôsobom sa snažil vyjsť v ústrety navrhovateľke pri vysporiadaní ich vzájomných vzťahov, pričom už od počiatku tvrdil, že pracovnoprávny vzťah skončil dohodou a nie tým spôsobom ako to tvrdila pôvodne navrhovateľka v návrhu. Zároveň poukázal na to, že v priebehu konania došlo k späťvzatiu časti návrhov, ktoré on nespochybňoval a tieto navrhovateľke uhradil.

Podľa § 118 ods.1 a 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné,

odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku po zdanení.

Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných právnych predpisov mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania existoval pracovnoprávny vzťah a to od 29. 01. 2009, kedy navrhovateľka nastúpila u odporcu do práce dňom 01. 02. 2009 až do dňa 10. 05. 2013, kedy pracovný pomer skončil dohodou.

Táto otázka sa v priebehu konania ukázala ako nesporná, pričom z nej vychádzali aj obaja účastníci tohto konania. Navrhovateľka tvrdila, že v čase trvania pracovnoprávneho vzťahu jej odporca nevyplatil mzdu za mesiac marec roku 2013, apríl roku 2013 a máj roku 2013.

Túto skutočnosť odporca v konaní ani nespochybňoval, pričom ako dôvod nevyplatenia mzdy poukazoval na list navrhovateľky, v ktorom žiadala uvedené finančné prostriedky započítať na splácanie manka, ktoré bolo zistené u odporcu.

V tejto súvislosti súd uvádza a stotožňuje sa s právnym názorom navrhovateľky v tom, že pohľadávky z pracovnoprávnych vzťahov predstavujú také pohľadávky, ktoré nemožno započítať a ani proti nim nie je možné namietat' započítanie jednostranným právnym úkonom. Táto konštrukcia vyplýva z toho, že Zákonník práce nepozná inštitút započítania tak, ako je upravený v inom právnom predpise ako napríklad v § 580 Občianskeho zákonníka, z ktorého potom vyplýva záver o tom, že zamestnávateľ svoje pohľadávky voči zamestnancovi musí uplatniť samostatnou žalobou a nie započítacou námietkou v prípade, že k nej nedôjde iným spôsobom k zániku.

Práva a povinnosti z pracovnoprávnych vzťahov zanikajú spôsobmi tak, ako sú uvedené v ustanovení v § 32 a nasledujúce Zákonníka práce, a to dohodou o sporných nárokoch, popri prípade uspokojením nároku, uplynutím doby, na ktorú boli obmedzené, smrťou zamestnanca, prípadne neuplatnením práva v stanovenej lehote, t. j. preklúziou. Iba tieto spôsoby zániku práv a povinností sú v zákonníku práce uvedené taxatívne, čo znamená, že iný spôsob v takomto právnom predpise neuvedený neznamena zánik povinností z pracovnoprávnych vzťahov, ktoré týmto spôsobom nezaniakajú, a to ani vtedy, pokiaľ by zamestnanec a zamestnávateľ prejavili v tomto smere súhlasnú vôľu.

Takýto právny názor korešponduje aj s ustálenou súdnou praxou, a preto súd námietke odporcu ohľadne prípadného zániku jeho právnej povinnosti vyplatiť mzdu navrhovateľke neobstojí, a preto súd návrhu navrhovateľky v tomto rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pričom súd priznal právo na príslušenstvo pohľadávky, ktorá spočíva v úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 21. 06. 2013, kedy odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu potom, čo mu bola doručená výzva zo dňa 05. 06. 2013 a žalovanú sumu mohol uhradiť dobrovoľne do 7 dní od doručenia tejto výzvy. Takáto výzva bola doručená odporcovi, pričom k dobrovoľnému plneniu nedošlo. Z tohto dôvodu súd priznal navrhovateľke právo na príslušenstvo k pohľadávke, pričom výška úrokov zodpovedá ustanoveniu § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania, a to v zmysle § 142 ods.1 OSP tak, že navrhovateľka v spore v plnom rozsahu bola úspešná, preto jej súd priznal právo na náhradu trov konania, ktoré si uplatnila a to za zaplatený súdny poplatok vo výške 27,-- Eur, pričom zvyšok súdneho poplatku žiadala vrátiť vzhľadom na späťvzatie časti návrhu. Ďalšie trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia, kedy tieto sú vyčíslené a priznané z hodnoty sporu 458,96 Eur a to za úkony právnej služby: príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, pojednávanie dňa 12. 05. 2015, stanovisko zo dňa 29. 09. 2015, pojednávanie dňa 12. 11. 2015, každý úkon právnej služby po 31,54 Eur. Zároveň si právna zástupkyňa navrhovateľa uplatnila režijný paušál za rok 2013 vo výške 7,81 Eur za dva úkony, spolu 15,62 Eur a tri režijné paušály za rok 2015 vo výške 8,39 Eur, spolu 25,17 Eur, ďalej náhradu za stratu času na pojednávaní dňa 12. 05. 2015 a to 12 polhodín po 13,98 Eur, spolu

167,76 Eur a náhradu za stratu času na pojednávaní dňa 12. 11. 2015 12 polhodín po 13,98 Eur, spolu 167,76 Eur. Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú z náhrady za použitie osobného motorového vozidla na cestu Smerovo - Banská Bystrica a späť dňa 12. 05. 2015 pri spotrebe na 100 km 6,3 l, pri cene za 1 l benzínu 1,359 Eur, na trase Smerovo - Banská Bystrica a späť - 280 km, kedy základná náhrada za 1 km jazdy predstavuje 0,183 Eur, teda spolu 75,21 Eur a náhradu za použitie osobného motorového vozidla na cestu Smerovo - Banská Bystrica a späť na pojednávanie dňa 12. 11. 2015, pri spotrebe na 100 km 6,3 l za cenu 1 l benzínu 1,359 Eur, na trase Smerovo - Banská Bystrica a späť - 280 km, pri základnej náhrade za 1 km jazdy 0,183 Eur, spolu 73,44 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 682,66 Eur, spolu trovy konania uplatnené navrhovateľkou, ktoré boli priznané predstavujú sumu 709,66 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa Zákona č. 233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.